

KENDİMİ İHBAR EDİYORUM

Ben, kendi hayatını yönlendirmekten aciz, kendi kararını verme şansı olmayan; ancak bir başkasının ateşlemesiyle faaliyete geçen basit bir nesneyim.

Aldanmayın beyaz kapak kağıda sarılmış, masum dış görüntüme. Bilseniz ne sinsiyim ben, beyaz kağıdımın altında sakladığım maddelerle. Kötülüklerle dolu, her an işlemeye hazır bir ölüm makinesiyim ben. İradem yok; gelecek emri bekliyorum ben. Evet, sigarayım ben!

Kim tanımıyor ki beni? Kiminizin kolunu, kiminizin bacağına, kiminizin nefesini kesmişimdir bir zamanlar. Kiminiz, beddua ederken tanıştı benle. Çocuğunu aldığımda yüreği yanan bir ananın, babasını aldığımda hıçkırarak bir çocuğun, hayat arkadaşını aldığımda ise ciğeri delinen bir eşin feryadı geldi kulaklarıma. "Katil!" diyorlardı bana, hep bir ağızdan; lanetliyor ve parçalara ayırıyorlardı beni. Mezar kazıyordum durmadan; oysa o mezarların ağırlığını kaldıracak ne ellerim ne de gücüm vardı.

Dinle beni, yüreği yaralı ana, gözleri yaşlı çocuk ve ciğeri delinmiş eş! Ben böyle olmasını ister miydin sanıyorsunuz. Ben öldürmedim ki onları. İntihar etti onlar. Ben, davetsiz misafir değilim ki... Habersiz gelmem hiç kimseye ve ben içeri alması için kimseyi zorlamam.

Üzerimde yazılıdır zararım; almazsanız ne küserim ne kızırım. Suçsuzluğun rahatlığıyla bir kenarda yatarım. Suçsuzum, yine de af diliyorum. İzin verirsiniz hayatınızdan sonsuza dek çekilmek istiyorum.

Kandırmayın kendinizi ey insanlar! Ne strese iyi gelirim ne baş ağrısına ne de üzüntüye. Bahane aramayın bana yaklaşmak için; iyi bir dost değilim ben. Sırtınızdan da vursam sizi, asıl vurduğum yüreğinizdir. Hem sizi üzerim, hem de sizi sevenleri. Mutlu olmuyorum bunları yaparken; ama engel de olamıyorum. Eğer bütün uyarılarıma rağmen gene de geliyorsanız bana, bu da sizin zayıflığınızı gösteriyor ve çevrenizdekileri sevmediğinizi. Dün kendimi onbir yaşında bir çocuğun elinde gördüğümde daha da utandım kendimden. Pembe pembeydi yanakları, ışıldıyordu gözleri; bir de gülümsemesi vardı ki dudaklarında, asla unutamayacağım. Nasıl teslim alabilecekti dumanlarım onun minicik yüreğini, hangi yürek kaldırabilir bunu? Uzak dur benden güzel çocuk, uzak dur!

Hayat oyununda katil rolünü istemedim ben. Siz istediniz bunu ve bütün intiharlarınıza alet ettiniz beni. Bir gün, birinin başına silah dayadığını görseniz koşup onu elinden alırsınız da neden bir sigarayı o insanın elinden almak aklınıza gelmez. Aldanmayın benim masum görüntüme; en büyük silahtan da tehlikeliyim ben.

Mazim hep kötülüklerle dolu. Arkamda hep ağlayanları bıraktım biliyorum. Başımdan geçen bir olayı anlatabım da dinleyin:

Adam çıkardı beni cebinden. (Oysa bulmasın diye en dipte saklanmıştım.) Kibriti bulması uzun sürdü. (Onun da yerini değiştirmiştim.) Kendisine bile zarar vermesini istemiyordum. Bakması gereken, onu çok seven çocukları ve eşi vardı. Başına bir şey gelse, üzülecek arkadaşlarının da sayısı az değildi.

Tam yakacakken beni, son bir ümitle kendimi yere attım. O da ısrarla paketinden bir başkasını çıkardı. Tekrar atmalıydım kendimi yere. Ve öyle de yaptım. O, vazgeçmedi. Bu sefer eğilip yerden kaldırdı beni ve zafer kazanmış bir edayla yaktı. O gün anladım ki; zafer olduğu düşünülen bazı şeyler, gerçek ve telafi edilemez kayıplarımız olabilirlermiş.

Hiç düşünmedi arkasında bırakacaklarını ve öylece çekip gitti, o karanlık, dipsiz kuyuya doğru.

Kaldıramayacağım yükler yükleniyor sırtıma. Milyonlarca ölümün birinci faili olarak gösteriliyorum. Yıkılan yuvaların altından imzam çıkıyor. Kokumdan, tadımdan, en çok da zararlarımdan nefret ediyorum. Yararlı tek bir yanımda yok; düşüncesiz ve bencil davranan insanlardan nefret ediyorum.

Beni yakmak, size zevk vermesin; çünkü beni her yakışınızda aslında siz kendinizi yakıyorsunuz. İstemediğim halde öcüm çok kötü oluyor ve ben sizi daha fazla yakıyorum. Oysa benim kaybedecek bir şeyim yok. Sizin ise sağlığınız, paranız, sevdiğiniz kaybolacak ve hayalleriniz dumanlarımla birlikte uçup gidecek.

Duy beni ey insanoğlu! Tüttürme beni, evinin bacasını tüttürmek varken. Bırak, o baca uzun yıllar tütsün ve sana sevdiğinle birlikte mutluluk getirsin.

Cansel YILDIRIM
Hatay
Hüseyin Özbuğday Lisesi

Mansiyon